

Scénář – tým 1: NINA NOVÁKOVÁ

my: paní Nina Nováková se narodila v Brandýse nad Labem, kde prožila i své dětství. Na její výchově se ve velkém podíle její babička, která jí byla velkým vzorem.

N: (29:55-30:30)

Dětství jsem měla úplně krásné. Jako naprosto bezproblémové, v širší rodině jsem pořád vyrůstala. A hodně na mojí výchovu měla vliv babička, která prožila ve vězení celou druhou světovou válku. A děda byl odsouzen k smrti, potom dostal milost, ale vrátil se a už měl tuberkulózu. Takže my jsme hodně mluvili o dědovi. A babička právě byla pro mě nezlomný duch, jak je heslo TAKÉ ON THIS TOO, nezkrotný duch, protože jí za druhé světové války všechno vzali nacisti, oni byli takový, řekneme střední třída, poměrně nebyli na tom špatně. A pak, když se trochu zmohli, mezi 45. a 48. rokem, tak jim zase všechno vzř7410ali komunisti a ona prostě nikdy neztratila, ona říkala naději nesmíme.

my: Za svého života zažila šťastné, ale i pochmurné chvílky. Třeba jako rok 1968

N: (6:00-6:39, 7:10-9:00)

21. srpna jsem prožila, my jsme byli na dovolené s rodiči u Máchova jezera a tehdy, ale já už si to nepamatuju, dávali večer nějakou rozhlasovou hru, která byla taková ve stylu někdo nás obsadil. Ono to bylo možná science fiction, já si to nepamatuju, možná v rozhlase by to šlo dohledat v archivech, co zrovna dávali a byla to prostě velmi emocionálně taková naladěná hra a to bylo poslední, s čím jsem usínala a pak jsem se ráno probudili a táta říká jsme okupováni. Tím, že žijeme v Brandýse nad Labem a máme nedaleko Milovice a taky jsme často jezdili třeba do Mladé Boleslavy, kde byly teda velmi významné posádky, tak jsem to tak nějak jako vnímali z první ruky a dokonce si pamatuji, že takové protože jsem byla takové zpívající dítě se sbory a tak dále, tak jsme jednou byli, to už tady byla usazená vojska právě v těch Milovicích. Tak nás tam prostě nějak vyslali, jakože děti šly zpívat do Milovic tam sovětským vojákům a to bylo tak šílené, protože vlastně jak nás pořád kontrolovali a teď jsme jeli prostě v nějakých... těch vojenských autech a to byl pro mě teda opravdu hrozný zážitek. Na druhou stranu žádný líc událostí 68 nevidím a čím jsem starší, tím víc si uvědomuji, že to, že došlo k tomu potlačení možného nadechnutí a to bylo nejen politické, lidskoprávní, ale i ekonomické, že tím, že došlo k tomu potlačení, tak mnohem hůř probíhal potom ten průběh po sametové revoluci, protože musíme si uvědomit, že v 68. roce byly ještě lidé, kteří dobře znali normální tržní systém a tak dále, čili ta ekonomika by se transformovala úplně jiným způsobem.

my: V Německu a Československu, v roce 1989, byly značné rozdíly.

N: (20:11-20:52)

A potom jsem měla možnost, byla jsem v Berlíně přímo u... u Brandenburské brány. Tam jsem byla, protože jsem tam vystupovala někde, tak jsem tam byla ubytovaná nedaleko na Unter den Linden a nedaleko Brandenburské brány. A tam jsem prožila Silvestra 89. A musím říct, že prostě to, co bylo krásné v Československé republice, tak tam vůbec nebylo. Tam to bylo brutální, opilecké. Já když si vzpomenu, že třeba shromáždění na Letné, že tam vystoupil třeba pan tehdy kněz Václav Malý, který

najednou prostě řekl, tak se pomodlíme, otčenáš. A teď všichni se modlili, otčenáš. A bylo, ačkoliv vůbec to nebyli věřící, ale prostě to bylo skutečně takhle, to zvláštním způsobem ztichlo.

my: Paní Nina Nováková také účinkovala v kapele a v roce 1989, v době sametové revoluce, pomáhala při demonstraci na Václavském náměstí

N: (21:35-22:07)

A ta moje skupina, teda já jsem měla aparaturu, která byla velmi dobrá a tak jsme půjčili tu aparaturu na Václavském náměstí a ten můj zvukař Zdeněk se jmenoval, tak tam prostě zvučil ještě dokonce, na nějakých historických fotkách. tam prostě běhá a snaží se připojovat něco, tak to bylo pro mě takové jako opravdu krásné.

my: Paní Nováková se věnovala vyučování společenských a etických věd, a nyní je členkou parlamentu.